

Náš svet

VII. ročník

Predstavenie školy

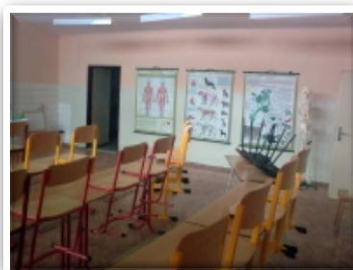
Základná škola, Trebišovská 10 v Košiciach patrí od 1.9.1969 do vzdelávacej sústavy regionálneho školstva, ktoré riadi Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu SR. Škola sa nachádza v Košiciach. Je plne organizovanou školou mestského typu s právnou subjektivitou. Poskytuje základné vzdelanie pre žiakov od 1. až po 9. ročník.

V priestoroch školy sú umiestnené učebne, dve telocvične, školský výukový bazén, dve počítačové učebne, odborné učebne s interaktívnym vybavením a športový areál. V školskom roku 2011/2012

navštevuje školu takmer 500 žiakov v 24 triedach s priemerným počtom žiakov 22. Škola ako samostatná rozpočtová organizácia na úseku školstva zabezpečuje výchovu a vzdelávanie žiakov podľa učebného plánu pre 1.–9.ročník základnej školy a rozvíja psychomotorickú, intelektuálnu a emocionálnu oblasť osobnosti dieťaťa s rešpektovaním jeho vekových a individuálnych osobností.

Škola sa nachádza na sídlisku Terasa v mestskej časti Košice-Západ. Má výhodnú polohu na dochádzanie žiakov z iných častí mesta, aj z blízkeho okolia. Prevládajú žiaci z obvodu školy, ale navštevujú ju aj žiaci z iných obvodov. Školu navštevujú žiaci prvého a druhého stupňa vo veku od 6 do 15 rokov. Vo výchove a vzdelávaní pokračujú na stredných školách.

Pedagogický zbor má 39 členov, v ktorom sa spájajú začínajúci aj skúsení pedagógovia. Všetci pedagógovia sú kvalifikovaní. V škole pracuje výchovná poradkyňa, koordinátorka prevencie drogových a psychopatologických závislostí a koordinátorka pre environmentálnu výchovu. Kolektív pedagógov školy sa snaží poskytovať našim žiakom kvalitné vzdelanie, vychovávať ich k tolerancii, dôvere a vzájomnej úcte. Pri naplňaní tohto cieľa je nevyhnutné dodržiavať určité pravidlá a dohody, plniť si povinnosti a byť zodpovedný za každý svoj skutok a správanie.

Interview

Vyspovedali sme pre vás nášho pána riaditeľa a chceli sme vedieť, ako sa mu vodi na tejto pozícii, či si zvykol, ale aj to, ako vníma dnešnú mládež a bol dokonca ochotný prezradiť aj čo-to zo svojho súkromia.

„V dnešnú mládež verím, len potrebuje to správne vedenie.“

Pán riaditeľ, máte za sebou viac ako rok na tomto poste, čo Vám ten rok dal a čo vzal?

Rok je pre niekoho krátka doba, pre iného dlhá. Mne tento čas ubehol veľmi rýchlo, ani som si neuvedomil, že je tu ďalší školský rok. Čo mi dal? Veľa. Na školu som sa naučil pozerať ako na celok, uvedomil som si, že každý v tejto škole je dôležitý, má tu nezastupiteľné miesto. Škola je ako reťaz, ktorá je pevná, ale keď sa roztrhne, je náročné ju opäť spájať. Je tu aj obrovská zodpovednosť za všetko, čo v škole je a spája sa s ňou: zamestnanci, žiaci, rodičia, stav budovy, plaváreň, triedy, rozvrh,

atď. A čo mi tento rok vzal? No, nad tým som ešte nerozmýšľal. Asi záleží od uhla pohľadu. Možno časť z môjho voľného času.

Bolo pre Vás náročné prijať takúto ponuku a zároveň niest' obrovskú zodpovednosť?

Ponuku riaditeľa škôl nedostávajú, prechádzajú konkurzom. No môžem konštatovať, že rok 2010 a 2011 bol veľmi komplikovaný a náročný. Cítil som podporu od mnohých kolegov. Sprvu som do konkurzu nešiel. Nikto nebol vybratý a tak dážď, zlomený dáždnik a autobus rozhodli, že som išiel do konkurzu (smiech). Čo to znamená? To vedia iba najbližší. Zodpovednosť je veľmi veľká a náročná. Áno, uvedomoval som si, že zodpovednosť tu bude a nikdy nezmizne. To už ide s funkciou. Treba sa jej postaviť zoči-voči a prijať ju zodpovedne.

Zmenil sa odvtedy nejako Váš súkromný život?

Snažím sa prácu a súkromie nemiešať dohromady, aj keď nie vždy sa mi to darí. Ale komu sa práca nemieša do súkromia? Môj súkromný život sa nezmenil. Vo svojom voľnom čase sa venujem rodine tak ako predtým. Rodina je moja pohoda a relax.

Máte vôbec čas na rodinu a priateľov?

Mám, aj keď niekedy je ho menej. Sú obdobia, že neviem, kde mi hlava stojí, inokedy je to lepšie. Na rodinu a priateľov si čas vždy nájdem, hlavne cez víkend. Bez rodiny a priateľov by bol človek nešťastný.

Podľa akých zásad sa v živote riadíte?

Podľa akých zásad sa riadim? To záleží od konkrétnej situácie v akej sa nachádzam. Tých zásad je viac: robiť veci poctivo, žiť zdravo (nie vždy sa mi to darí – smiech), vypočuť a pochopiť druhého, nezlostiť sa, neodkladať veci na zajtra a žiť čestne.

V čo veríte?

Verím, že všetko dobro alebo zlo sa určitým spôsobom človeku vráti, aj keď pravdepodobne v inej podobe. Možno je to nejaká podoba spravodlivosti.

Ktoré ľudské vlastnosti sa Vám na ľuďoch nepáčia?

Vlastností, ktoré sa mi na ľuďoch nepáčia, je viac. Vrcholne neznášam povrchnosť, „odfláknutú“ prácu a vypočítavosť. Viem, že nikto nie je dokonalý, ani ja, ale každý človek sa má snažiť byť lepším a to nielen pre seba, ale aj pre svoje okolie. Ešte jednu vec nemám na niektorých ľuďoch rád: prekáža mi egoizmus a to, ak niekto nechce vypočuť druhého.

Je nejaká vlastnosť, ktorú by ste zmenili na sebe?

Ako som povedal, nikto nie je dokonalý, ani ja. Možno by som nemal brať vždy a všetky veci veľmi vážne, ale rozdeľovať ich na dôležité a menej dôležité. Je náročné odpovedať na túto otázku, určite je však dôležité vypočuť si priateľov a prijať ich kritiku nie ako niečo zlé, ale ako radu.

Ak by ste sa ocitli na opustenom ostrove, čo by Vám tam najviac chýbalo?

Na opustenom ostrove by mi určite chýbalo viac vecí. V prvom rade by to bola moja rodina, priatelia, kolegovia a žiaci. Chýbal by mi aj náš moderný svet a jeho výtvarky: počítač, internet, mobil, televízia, ... Žijeme predsa v modernom svete a na tieto veci sme všetci zvyknutí aj keď si to nevieme a nechceme priznať. Radšej na ten ostrov nepôjdem, ostanem v Košiciach a na Trebiške.

Myslíte si, že dnešná mládež nemá morálku a chýbajú jej slušné spôsoby?

Myslím si, že dnešná mládež je taká aká, je spoločnosť. Čím vyspelejšia je spoločnosť, tým je aj mládež náročnejšia. Odkedy je ľudstvo na svete, dospelí ľudia si vždy vravia: „Tá dnešná mládež.“ Súčasné deti sú pod vplyvom médií, sú nimi ovplyvňované. Internet, televízia, mobilné telefóny, virtuálne hry - to všetko sa v podvedomí mladých ľudí fixuje a ukladá. Ja v dnešnú mládež verím, dôverujem jej, len potrebuje to správne vedenie, inak by som nemohol byť pedagógom.

Neprepadnime im!

Do mora problémov ľudstva patria aj drogy. Je preto paradoxné, že práve od nich veľa ľudí očakáva riešenia. A pritom jediná istota, ktorú im droga môže dať je to, že im zoberie absolútne všetky istoty a osobnú slobodu.

Posledné oficiálne štatistiky poukazujú na to, že približne 13% mladých ľudí už má vlastné skúsenosti s drogami. Svet umelého raja je nesmierne lákavý a príťažlivý hlavne pre mladých ľudí, ktorí sú ich riziku najviac vystavení pre podceňovanie vlastného zdravia a najmä svoju neskúsenosť.

Drogy však závislým ľuďom nepomáhajú riešiť ich problémy, hoci krátko po požití drogy môže mať človek pocit, že sa cíti lepšie, cíti sa plný energie a nápadov, no po doznení účinku drogy sa problémy zväčšujú ešte viac, čo spôsobuje, že človek siaha po ďalšej dávke drogy.

Droga je prírodná alebo umelo vyrobená omamná látka. Všetky drogy sú návykové a ich dlhodobé a nadmerné užívanie poškodzuje organizmus a môže spôsobiť smrť. Patrí sem alkohol, prchavé látky, ktoré sa fetujú (toluén), a iné organické zlúčeniny, halucinogény. V posledných rokoch sa množia správy o drogovej problematike. Drogy sa objavujú v televízii, novinách i časopisoch. Vidíme ich zabavovať na letiskách a uliciach našich miest. Sledujeme reportáže o ich ilegálnej výrobe a predaji. Nezriedka sú ponúkané i zábery mládeže, ktorá s

drogami experimentuje – alebo im už prepadla. Sú zachytené v podobe, v akej sú predávané na uliciach, v kluboch či iných miestach. Práve v tejto podobe sa potom nachádzajú u jednotlivých konzumentov. Drogy nie sú nič tajomné, nemajú nad nami žiadnu moc – pokiaľ sami nechceme. To, že človek berie drogy, nemusí byť, aspoň zo začiatku, vôbec nápadné. Napriek tomu existujú signály, ktoré naznačia, že niečo nemusí byť v poriadku. Dôvody ťažkostí môžu byť nasledovné:

- problémy v škole
- strata pôvodných záujmov
- zmena priateľov a partie
- zmena správania
- slabosť, spánok počas dňa
- strata chuti do jedla, chudnutie
- kožné defekty
- miznutie peňazí
- nález striekačiek, ihiel a drog
- stopy po injekčnom vpichu na končatinách

U človeka poznáme závislosť od drogy psychickú, telesnú aj kombinovanú. Psychickú závislosť nemôžeme úplne odstrániť. Telesná sa prejavuje abstinenčnými príznakmi ako sú potenie, trasenie a iné závislosti od drogy a jej používania. Od drog je naozaj len malý krôčik k násiliu. Medzi drogami a násilím existuje viac súvislostí. Niektoré drogy, hlavne pervitín, kokaín, ale aj alkohol, prenikavo zvyšujú riziko násilného jednania.

Drogová závislosť sa dá liečiť, no nedá sa vyliečiť! Úspešnosť liečenia narkomanov je 23%, čo je nižšie percento úspešnosti ako pri liečení rakoviny. Všetci liečení už nikdy nebudú abstinenti, celý život ostanú abstínujúcimi narkomanmi. Platí pre nich buď- alebo.

Grázel

Jan Jiří Grázl sa nachádza uprostred

Grázel - veľmi často používané slovo, synonymum slov uličník, lapaj, či výtržník, skrátka, naničhodník, ktorý má problémy so správaním, neraz aj so zákonom. Nás zaujímalo, ako toto slovo vzniklo a dospeli sme k zaujímavému zisteniu. Ján Jiří Grázl sa narodil v apríli 1790 neďaleko Moravských Budejovic ako Johann Georg Grasel. Vydarená bola celá jeho rodinka. Tatko Tomáš, nájdenec, kombinoval svoje povolanie s krádežami a vlámačkami. Chytili ho, keď mal Janko dva roky. Mamička, Regina Fleisehemannová, bola pôvodným povoláním

žobráčka. Kradla, až kým ju nechytli. Za Grázla sa vydala tesne pred synovým narodením. Neskôr ju odsúdili. Starostlivosť o dieťa prevzala teta. Aj ona so svojím manželom a Jankom chodila žobrať. Jano na začiatku pomáhal pri krádežiach. Keď mu otca pustili z väzenia, kradli spolu. Keď sa Jano ocitol pred súdom, povedal: „Keby ma vtedy boli dali do výchovy k slušným ľuďom, tak by k tomu nikdy nedošlo, lebo by som nemal pred očami zlý príklad

matky, otca a príbuzných.“ Keď súd neskôr zrátal jeho zločiny, dospel k takýmto číslam : V roku 1811 ich spáchal 22, v roku 1812 spáchal 32, potom 46 a ďalší rok až 71. Jeho zločiny boli časom brutálnejšie. Nikdy nechodil do školy , ale bol veľmi inteligentný. Vedel sa dohovoriť česky aj nemecky. Jano Grázal mal však aj veľa mileniiek. Tie, ktoré mu pomáhali, skončili v base. Všetky ho chceli preto, lebo bol veľmi pekný a bohatý. Grázla obesili v posledný januárový deň v roku 1818 vo Viedni. Slovo grázal sa odvtedy používa na označenie najväčších lotrov.

PEONZA - naša obľúbená hračka

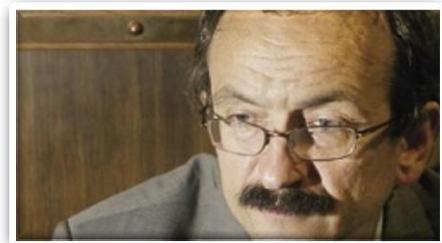
Určite mnohí z vás poznajú jojo, rubikovu kocku, alebo pogy. Sú to všetko hry, ktorými sa decká, ale aj dospelí zabávajú už dlhé roky.... a každý rok pribudne niečo nové. Nie všetko sa uchyťí, nie všetko sa tak nezmazateľne vryje do pamäti ľudí , tieto predmety však sprevádzajú náš život aj život našich rodičov. Ak spomenieme slovo PEONZA, tak sa väčšine z vás vybaví hračka v tvare vajčička, ktoré sa jednoduchým spôsobom omotá šnúrkou a potom hráči súťažia, ako dlho vydrží byť peonza rozkrútená a neprevalí

sa na zem. Keďže je peonza len nováčikom na našom trhu, Mexičania prichádzajú predvádzať tieto vynálezy po školách, obchodných centrách a zároveň s týmito exhibíciami ponúkajú deťom možnosť zasúťažiť si o lákavé ceny. Podľa samotného štýlu akrobacie s peonzou poznáme niekoľko druhov a tiež trikov: Minicar, Orion, Franxas, Diamand, Kobra, Supercar, Tornádo, Nulová gravitácia.

Obezita ... alebo ako sa pred ňou chrániť

Každý z nás z času na čas rieši problémy týkajúce sa svojho výzoru, v puberte nás častejšie zaujímajú otázky ohľadom zmien nášho tela. Žiaľ, mnohí sa trápime s „kilečkami“ , ktoré nám prekážajú. Preto sme sa spýtali diabetológa MUDr. Andreja Janca, ako tomu predísť alebo čeliť.

Kde je hranica medzi obezitou a nadváhou ?

Vedecky povedané, obezita je definovaná zmožením tuku v organizme. Jeho podiel voči ostatným tkanivám, napríklad svalom, alebo kostiam, je závislý od pohlavia, veku, ale napríklad aj od etnického charakteru populácie . U dospelých žien je podiel tuku fyziologicky vyšší ako u mužov. Žena má normálne okolo 28 - 30% tuku, avšak muž od 23 - 25% tuku, teda o 5% menej. Samozrejme, hranice toho, čo je ešte prípustné sú podstatne širšie, u ženy v

rozmedzí 22 až 33% tuku a u muža viac ako 30 % tuku. Platí to aj u mládeže, aj keď deti pod 10 rokov majú prípustné väčšie percento tuku ako staršie deti.

Ako zistím či som obézny/obézna ? (okrem vonkajších viditeľných znakov)

Zmeraním telesného tuku. Dlho bolo určovanie percenta telesného tuku skoro nedostupné, pretože bolo viazané na veľmi komplikované metódy. So zavedením nových metód sa však situácia výrazne zmenila. Napríklad v našej ambulancii meriame obsah telesného tuku pomerne presne pomocou tzv. bioimpedančného prístroja, ktorý meria prechod prúdu telom ôsmimi elektródami a to na rukách a nohách. Prístroj vyhodnocuje úbytok prúdu a je schopný zmerať množstvo tuku na rôznych častiach tela, napríklad na stehnách a na bruchu, určuje pomery tuku k svalom, kostiam, vypočítava množstvo telesnej vody, ale je schopný poskytnúť aj presné odporúčenie množstva tuku, ktoré je potrebné zhodiť, aby sme dosiahli optimálnu hmotnosť.

Aké sú prvé príznaky obezity ?

Vysoký tzv. Body mass index, v preklade index telesnej hmotnosti. Ako postupovať? Najprv si vypočítaj druhú mocninu svojej výšky v metroch. Teda ak meriaš 164cm, tak $1,64 \times 1,64$ rovná sa 2,68. Týmto číslom vydělím svoju hmotnosť. Teda napríklad 62 kg delené 2,68, výsledok je 23,1. Ak máš výsledok pod 18, tak si podvyživená, ako je výsledok v rozmedzí 18 až 25 tak si v norme, ako medzi 25 a 30, máš nadhmotnosť, obezita 1. stupňa je medzi 30 až 35, 2. stupeň medzi 35 až 40 a nad 40 už ide o chorobnú obezitu, pretože prakticky nie je už nik v tejto kategórii, kto by nemal aspoň jednu z komplikácií obezity.

Ako sa dá obezita liečiť ?

Obezita sa lieči v prvom rade obmedzením kalorického príjmu, teda energie, ktorú prijímame v potrave. Niekedy stačí vynechať niektoré jedlá s vysokým obsahom tuku, ako syry, sladkosti, alebo mäsové výrobky, ale väčšinou treba obmedziť aj množstvo prijímanej potravy. Vždy je však potrebné zvýšiť aj kalorický výdaj, alebo inak zvýšiť fyzickú aktivitu, čo platí najmä u dnešnej mládeže, ktorá trávi veľkú časť svojho voľného času pri počítači a učení. Sú aj lieky, ktoré sa na liečbu obezity používajú, ale tie ja radšej nepoužívam. V absolútnej väčšine prípadov si vystačím bez nich. Podstatné je upraviť životný štýl obézneho. Je toho veľa, čo treba urobiť, preto v našej ambulancii už veľa rokov pripravujeme programy, ktoré sú šité na mieru každého pacienta. Jednoduchá rada skutočne neexistuje.

Ako sa dá preventívne chrániť pred obezitou ?

Jesť najviac 3x denne, nie častejšie. Denne stráviť chôdzou a pobytom mimo školy a bytu aspoň 2 hodiny. Víkend tráviť športovaním s rodičmi a priateľmi, nie pri televízore. Pri počítači nesediť nikdy viac ako 2 hodiny denne. Nejesť veľa mäsových výrobkov, nejesť veľa syrov, zákuskov, keksíkov, ale čo najviac ovocia a zeleniny. Celkom vynechajte sladené nápoje, ako džúsy, koly a podobne. Ovocie jedzte aj namiesto hlavného jedla, napríklad namiesto večere, nič sa vám nestane. Teda pohyb, pohyb, pohyb a veľa ovocia a zeleniny.

Aké riziká nesie so sebou obezita – zapríčiňuje aj nejaké iné choroby ?

Sú choroby, ktoré si nevyberáme, ktoré si nás jednoducho nájdú, ale obezita medzi ne rozhodne nepatrí. Do zväzku s obezitou vstupujeme dobrovoľne. Potom by sme, ale mali spoznať aj jej príbuzenstvo! Napríklad vlastná sestra obezity, cukrovka. Existuje síce 38 druhov príčin cukrovky, ale najčastejšia, ktorá sa vyskytuje skoro v polovici všetkých prípadov, je cukrovka tzv. 2. typu, tá je prísne viazaná práve na obezitu. Jej riziko je zvýšené 3x už pri hornej hranici normálnej hmotnosti, narastá 8x na rozhraní nadhmotnosti a zvyšuje sa 40-násobne už na začiatku obezity 1. stupňa! Riziko srdcového infarktu, tohto big brothera, sa zvyšuje 8 x už na hranici nadhmotnosti. Rovnako je to s vysokým tlakom a s

mozgovými porážkami, ale aj s varixami dolných končatín. Menej známe je ďalšie príbuzenstvo: nádory gynekologické, tráviaceho traktu a močového ústrojenstva, kožné komplikácie (ekzémy a plesňové choroby kože, celulitída, strie), ortopedické (degeneratívne, choroba kĺbov, najmä dolných končatín – koxartróza), ale aj tráviace (reflux, kýly, žlčové kamene, stukovanie pečene, zápaly žlčových ciest), ale je tiež známe, že u obéznych sa ťažšie hoja rany, majú častejšie úrazy, nehovoriac už o psychosociálnych následkoch obezity, ktoré sú často kruté najmä u detí. Dobré by bolo zapamätať si hoci len to, že všetky príčiny úmrtnosti sú zvýšené dvojnásobne už pri 1. stupni obezity! Aby sme boli aj trochu optimistickí, tak mám 2 dobré správy: 1. Ľudia s periférnym typom obezity sú na tom relatívne dobre, lebo všetky tieto komplikácie sú viazané na prevažne centrálny typ obezity, teda keď sa tuk ukladá najmä v oblasti brucha. 2. Dobrá správa je tá, že keď schudnete 10 kg, váš život sa predĺži približne o 3 roky. Najlepšia správa je však tá, že keď ostanete štíhly, tak vás tu vôbec nemusím strašiť.

Je toto ochorenie dedičné ?

Dedičný je nízky energetický výdaj v pokoji. To je ale dosť podstatné, pretože ľudia s nízkym výdajom priberajú 2 ľahšie a naopak, ľudia s vysokým výdajom môžu jesť všetko bez toho, aby to na nich bolo vidno. Ak máte obéznych rodičov, treba byť veľmi opatrný, lebo s obezitou sa žije veľmi ťažko.

Čo by ste poradili rodičom, aby ich dieťa nedospelo do štádia obezity ?

Keď si nevedia dať rady so svojim potomkom, môžu prísť do našej ambulancie, určite pomôžeme. Obyčajne sa ide do endokrinologickej poradne, ale to nepovažujem za správne, pretože poruchy hormónov sú až následkom obezity, nie jej príčinou.

Ked' kreativita nepozná hranice ...

Príbeh o mojom telefóne

Krátky príbeh žiačok 8. ročníka s využitím slangových a nárečových prvkov

Čawes ľudkovia.

Tá sa vám predstavím, hej? No, tá moja šéfka sa volá Domča, mňa má na háku bo nemám meno, tá jake dzivé by bolo mať meno žé Sonoš. Domča je celkom mište baba, no niekedy ma má v trubke. Takoj jak sa vráti zo školy, do mňa pchá slucháče a počúva hudbu. Niekedy mám brutálne suchoty, bo mi zabudne dať šťavu. Furt sluchá hudbu, tá mi nedojde že som mobáč, ale mpáč. Ale akože dost' je v poho, len by so mnou mohla viac fotiť, mám perfiš foťák. Taže som happy, že ma má taká šaľena čaja .

Dominika Ninčáková - VIII.C, Dáša Szanyiová – VIII.B

Natália Bačová - VIII.B, Katarína Ráczová - VIII.A

Naše srdcia

Srdečnosť, láska a krása
všetko, čo len uvidí
veľa v svete otáča sa
(a) v svojich dlaniach zachytí

V našom srdci osamelom
ocitne sa zrazu v skvelom
pokoji a zahriatí
starosti hneď vytratia.

A keď láskou prekvitneme
všetko krásne vonia našou,
našou jemnou sladkou krásou
a už sami nebudeme.

Marika Demková 8. B

Vianočné sviatky - naozaj sa na ne tešíme?

Tak sa pomaly dočkáme aj tohtoročných vianočných sviatkov. Hm...radosť, pohoda, láska, pokoj...sú toto naozaj synonymá najkrajších sviatkov v roku? Zdá sa, že v posledných rokoch sa stávajú viac výhodou a radosťou pre obchodníkov než pre nás. Keď sa spýtate detí, prečo sa tešia na Vianoce, dostanete rôzne odpovede...No väčšina z nich vám odpovie, že sa tešia na darčeky... Netušia ešte, že za tými darčekom a neraz len zdanlivo pohodovou atmosférou je mnoho dní driny a šetrenia, práce a odriekania.

Chceme mať pokoj, ale musíme mať upratané, chceli by sme oddych, ale musí byť navarené, chceme mať darčeky, ale netušíme, akú majú v skutočnosti hodnotu. Z roka na rok akosi zabúdame na skutočný význam týchto dní. Na čaro, ktoré by nemalo byť vytvorené iba rozdávaním darčiekov. Veď prečo si ich nedať! Ale skúsme myslieť aj na to, že zážitok z materiálnych vecí pominie veľmi rýchlo, ale chvíle, ktoré strávime s najbližšími, nám ostanú ako jazvy vryté do kože a môžeme na nich spomínať kedykoľvek.

Vráťme sa k počiatočnému významu Vianoc. Majú pôvod v kresťanskom náboženstve, ale sú aj sviatkom prírodných náboženstiev. Je to nielen oslava narodenia Ježiša Krista, ale aj slnovratu, odkedy sa začínajú dni predlžovať. Aj názov Vianoce hovorí o tom, že v tomto období je viac nocí. Tieto sviatky sú spájané aj s koledami. Sú už súčasťou našej histórie a národného kultúrneho dedičstva. U Slovanov sa koledy zväčša chápu ako ľudové piesne spievané pri príležitosti veľkých cirkevných sviatkov, napríklad v období Vianoc.

Skúsme sa zamyslieť, či oslavujeme čiesi narodenie, či dodržiavame ľudové tradície a spievame koledy alebo piesne? Asi len málokto dokáže kladne odpovedať na položené otázky. Namiesto toho zháňame darčeky, pripravujeme svoje príbytky, snažíme sa zohnať aj nemožné, len aby sme niekomu blízke mohli urobiť radosť. Čo tak radšej lepšie sa postarať o svoje duše, vyčistiť si naštrbené vzťahy, darovať lásku nielen deťom a vyčarovať aj bez materiálnych vecí pokoj a pohodu v kruhu našich rodín.

Vianoce sú totiž najmä o chvíľach strávených s našimi blízkymi.

Redakčná rada

Natália Bačová, VIII.B - redaktorka
Dáša Szanyiová, VIII.B - redaktorka
Katarína Ráczová, VIII.A - redaktorka
Mgr. Ivana Belicová - šéfredaktorka
Mgr. Peter Fábry - grafická úprava

